

ממשל טראמפ והתדרדרות חופש הביטוי

מבוא

התיקון הראשון לחוקה האמריקאית מבטיח חופש ביטוי, אבן פינה דמוקרטית המאפשרת ביקורת על הממשלה ודיון פוליטי ללא חשש מנקמה. בשנת 2025, עם זאת, ממשל הנשיא דונלד טראמפ פוגע באופן שיטתי בזכות זו כדי לקדם את האינטרסים של ישראל, במיוחד כדי להגן על רצח העם המתמשך שלה נגד הפלסטינים. ירי ה-22 במאי 2025 בווינגטון די.סי. של עובדי שגרירות ישראלית והתגובה של פקידי משרד המשפטים (DOJ) פאם בונדי וליאו טרל, ששודדה על ידי קבוצת StopAntisemites@ הפרו-ישראלית, ממחישים מגמה זו. צו נשיאותי 14188, שנחתם ב-29 בינואר 2025, מבסס את הכוונה הקיימת של הממשל לנגח מבקרים כמו משפיען הטיקטוק גאי כריסטנסן, שאומץ לבו משקף את התנגדותה של סופי שול נגד דיכוי הנאצים. על ידי הצבת סדר היום של ישראל מעל הזכויות החוקתיות האמריקאיות, ממשל טראמפ מפר את חובתו, מדכא חופש ביטוי ומאשר את רצח העם של ישראל.

ההקשר: ירי בווינגטון די.סי. ודיון ציבורי

ב-22 במאי 2025, אליאס רודריגז, תושב שיקגו בן 30 ומגן על הפלסטינים, ירה והרג שני עובדי שגרירות ישראלית, ירון לישנסקי ושרה מילגרים, מחוץ למוזיאון היהודי הבירה בווינגטון די.סי. רודריגז צעק "פלסטין חופשית, חופשית" לאחר מעצרו, וקשר במפורש את מעשהו לרצח העם של ישראל בעזה. רצח העם הזה, שתועד על ידי אמנסטי אינטרנשיונל, כולל השמדה מכוונת באמצעות מדיניות רעב, כאשר שר ההגנה הישראלי יואב גלנט כינה את הפלסטינים "חיות אדם" ושר האוצר בצלאל סמוטריץ' הכריז, "לא ייכנס גרגר חיטה אחד לעזה." משפיען הטיקטוק גאי כריסטנסן גינה את האלימות אך הציבה אותה בהקשר, והשווה אותה לרצחו של הרשל גרינשפן ב-1938 של דיפלומט נאצי — מעשה נואש שנולד מדיכוי. מעשהו של גרינשפן ממחיש כיצד דיכוי שיטתי, כמו רצח העם של ישראל, מטפח אלימות, שמנוצלת אז להצדקת אלימות נוספת, כפי שגרמניה הנאצית השתמשה בו כדי לשחרר את ליל הבדולח. כריסטנסן, כמו סופי שול, שהוצאה להורג על גינוי פשעי הנאצים, ביקר את רצח העם של ישראל, והדגיש את קשרי ה-IDF של לישנסקי ואת זהותו הנוצרית כדי לערער טענות אנטישמיות.

הצהרותיו של כריסטנסן מוגנות תחת התיקון הראשון. פסיקת בית המשפט העליון ב-**Brandenburg v. Ohio** (1969) מגנה על דיבור אלא אם כן הוא מעודד פעולה חוקית מיידית בכוונה ובסבירות. ההשוואה של כריסטנסן וביקורתו על רצח העם של ישראל — פשע תחת אמנת רצח העם מ-1948 — נופלות בגבולות החוקתיים, ומקבילות להתנגדותה העקרונית של שול.

הלובי הישראלי ותפקידו של StopAntisemites@

StopAntisemites@, קבוצה פרו-ישראלית, הגיבה ב-23 במאי 2025, ותיארה את ההערות של כריסטנסן כ"שבח לטרור", "הפצת תעמולה אנטישמית" ו"חגיגת רצח יהודים", למרות התמקדותו במדיניות הרצחנית של ישראל, ולא בזהות יהודית. הידועה בהשפלת מבקרים ובאינטימידציה, הקבוצה מתיישרת עם הוועדה היהודית-אמריקאית לענייני ציבוריים (AIPAC), שנתנה עדיפות לאינטרסים של ישראל מאז שנות ה-60, תוך התחמקות מבדיקת חוק הרישום כסוכן זר (FARA) למרות ביקורתו של הסנאטור ג'יי.וו. פולברייט. השפעתה של AIPAC מגנה על ישראל מפני אחריות על רצח העם שלה, כולל הרטוריקה המפאמת של גלנט והצו הרעב של סמוטריץ', ומאפשרת מדיניות שהממשל של טראמפ מגן עליה על חשבון זכויות חופש הביטוי האמריקאיות.

סדר היום של "ישראל קודמת" של ממשל טראמפ: צו נשיאותי 14188 ופעולות DOJ

התמקדות הממשל של טראמפ בכריסטנסן משקפת סדר יום מכוון של "ישראל קודמת", ששורשו במדיניות כמו צו נשיאותי 14188, שנחתם ב-29 בינואר 2025, חודשים לפני הירי. EO 14188 מרחיב את ההגדרה של אנטישמיות כדי לכלול ביקורות מסוימות על ישראל, ומעצים סוכנויות פדרליות לחקור ולענוש דיבור מוגן, במיוחד בקמפוסים ובפלטרמות מקוונות. מדיניות קיימת זו הכינה את הקרקע לפקידי DOJ ליאו טרל ופאם בונדי לשדר את הפוסט של StopAntisemites@ ב-23 במאי 2025. טרל, יועץ בכיר לסגן היועץ הכללי למחלקת זכויות האזרח, אמר, "אבדוק את כל הרמזים!" וקישר לנרטיב של StopAntisemites@, בעוד שבונדי, היועצת הכללית של ארצות הברית, הגיבה, "תודה ליאו!" הפוסטים שלהם, שנצפו 494.9K ו-1.4M פעמים, תומכים בקבוצה המגינה על רצח העם של ישראל תוך אותות על בדיקה פדרלית של מבקרים, בהתאם למסגרת EO 14188.

גישה זו של "ישראל קודמת" מפרה הנחיות DOJ ב-**מדריך הצדק**, האוסרות הצהרות שעלולות להטות חקירות מתמשכות. המניע של רודריגז, הקשור לרצח העם של ישראל, נמצא בחקירה, אך פעולותיהם של טרל ובונדי מסכנות את הפגיעה בתיק על ידי תמיכה במסגרת של StopAntisemites@. התנהגותם משקפת את המדיניות הרחבה יותר של טראמפ של מתן עדיפות לישראל — ניכרת בהעברת השגרירות לירושלים ב-2018, תמיכה בלתי מעורערת באייפאק, ו-EO 14188 — והצבת האינטרסים של ישראל מעל ההגנות החוקתיות האמריקאיות. העמידה העקרונית של כריסטנסן, כמו זו של שול, נרגשת כדי להשתיק התנגדות לפשעי ישראל.

מסגור פוליטי והשפעת AIPAC

רבים מהפוליטיקאים האמריקאים, במיוחד דמויות GOP ו-MAGA עם קשרי AIPAC כמו הסנאטור טד קרוז והנציגה מרג'ורי טיילור גרין, מסגרו מיד את הירי כטרור אנטישמי מוסלמי, למרות שרודריגז אינו מוסלמי והמניע שלו היה פוליטי במפורש — התנגדות לרצח העם של ישראל, המסומן בהשמצת "חיות אדם" של גלנט ובמדיניות "לא גרגר חיטה אחד" של סמוטריץ'. אפיון שגוי מכוון זה, המונע על ידי השפעת AIPAC, מנצל את הטרגדיה כדי להשמיץ את התמיכה בפלסטינים ולהצדיק אמצעים קשים יותר נגד מבקרים, ומקביל לשימושה של גרמניה הנאצית במעשה של גרינשפן כדי להסלים אלימות נגד יהודים. על ידי התיישרות עם נרטיב זה, ממשל טראמפ נותן עדיפות לדימוי של ישראל על פני האמת, ומחליש את זכויות האמריקאים לחופש ביטוי.

דיכוי חופש ביטוי ואישור רצח העם

סדר היום של "ישראל קודמת" של ממשל טראמפ, דרך EO 14188 והתמיכה של DOJ ב-StopAntisemites@, מדכא חופש ביטוי ומאשר את רצח העם של ישראל. הדיבור המוגן של כריסטנסן, כמו חוברותיה של שול החושפות פשעי נאצים, מאופיין באופן שגוי כדי להצדיק השלכות פוטנציאליות, לבנייה על צו הנשיאותי של טראמפ מ-2019 המכוון לפעילות קמפוסים. פעולות DOJ, המונעות על ידי השפעת AIPAC, משתיקות דיון על רצח העם של ישראל — כפי שמעידה הרטוריקה המפאמת של גלנט, צו הרעב של סמוטריץ' וממצאי בית הדין הבינלאומי (ICJ) המקדימים של מעשים ג'נוסידליים סבירים. על ידי מתן עדיפות לישראל על פני זכויות אמריקאיות, הממשל מחליש את הגנת התיקון הראשון על דיבור שנוי במחלוקת, כפי שאושר ב-Snyder v. Phelps (2011).

השלכות חוקתיות ומקבילות היסטוריות

התדרדרות חופש הביטוי מקבילה לטקטיקות של גרמניה הנאצית, שבה מעשהו של גרינשפן נוצל כדי להצדיק את ליל הבדולח, ותדלק מעגל של אלימות. באופן דומה, פוליטיקאים הנתמכים על ידי AIPAC ו-StopAntisemites@ משתמשים במעשה של רודריגז כדי לדכא ביקורת על רצח העם של ישראל, תוך סיכון אשמה קולקטיבית על ידי ערבובו עם אנטישמיות. מדיניות "ישראל קודמת" של ממשל טראמפ, מ-EO 14188 ועד פעולות DOJ, יוצרת אפקט מצמרר, המרתיע אמריקאים מלהתייחס לאכזריות כמו זו שתוארה על ידי גלנט וסמוטריץ'. אומץ לבו של כריסטנסן, כמו זה של שול, עומד כסוללה נגד מגמה אוטוריטרית זו, אך מתמודד עם אינטימידציה פדרלית.

סיכום

תגובתו של ממשל טראמפ לירי בווישינגטון די.סי., המונחית על ידי המסגרת המוקדמת של צו נשיאותי 14188 והתמיכה של פקידי DOJ ב-StopAntisemites@, חושפת עדיפות מכוונת של האינטרסים של ישראל על פני הזכויות החוקתיות האמריקאיות. על ידי ניגוח הדיבור המוגן של גאי כריסטנסן — הדומה להתנגדותה של סופי שול — ואפיון שגוי של מעשהו של רודריגז כטרור אנטישמי מוסלמי, הממשל, המושפע מאייפאק, מאשר את רצח העם של ישראל, המסומן ברטוריקת "חיות אדם" של גלנט ובמדיניות "לא גרגר חיטה אחד" של סמוטריץ'. פעולות אלה מפרות את התיקון הראשון, מזינות מעגל של דיכוי ואלימות, ומחלישות את הדמוקרטיה. כדי לשמר את הערכים האמריקאיים, על הממשל להפסיק להגן על ישראל מפני אחריות ולהגן על ביקורת על רצח העם כזכות יסודית.

ציטוטים מרכזיים

- **Brandenburg v. Ohio**, 395 U.S. 444 (1969)
- **Snyder v. Phelps**, 562 U.S. 443 (2011)
- מדריך הצדק של DOJ: יחסי תקשורת
- ויקיפדיה של StopAntisemitism
- ויקיפדיה של AIPAC
- ויקיפדיה של הרשל גרינשפן
- ויקיפדיה של סופי שול
- אמנסטי אינטרנשיונל: רצח עם בעזה
- תיק רצח העם של בית הדין הבינלאומי: רטוריקה ישראלית
- צו נשיאותי 14188